

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petih in Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst à Din 3.—, večji inserati petih vrst Din 4.—. Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica štev. 5.
Telefon štev. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

PODPRUZNICE:

MARIBOR, Grajski trg št. 8. — CELJE, Kocenova ulica 2. — Tel. 190.
NOVO MESTO, Ljubljanska c. tel. st. 26. JESENICE, Ob kolodvoru 101. —
Račun pri poštnem Čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

,ZAGREB JE SPREGOVORIL . . .“

Včerajšnji triumfalni sprejem Nj. Vel. kralja in kraljice v Zagrebu je dokaz neomajne ljubezni in zvestobe Hrvatov do kralja in domovine — Značilni komentarji zagrebškega tiska

Zagreb, 26. januarja. Zagreb, prestolnica Hrvatske, je včeraj doživel svoj veliki in svečan dan; zgodbinski in nepozabni dan, ki bo zabeležen ne samo na najlepših straneh njegove zgodovine, marveč tudi kot neizpodobiten dokaz velike ljubezni Zagreba, srca hrvatskega dela naroda, do svojega kralja in kraljice. Dokaz ljubezni, silne, velike, globoke in čiste, ki se je najbolj pokazala v onem trenutku, ko je Zagreb sprejel svojega kralja v svoji sredi.

To je refren poročil današnjih zagrebških listov o včerajšnjem triumfalem sprejemu Nj. Vel. kralja in kraljice, ki sta prispevali v Zagreb na daljši poset in se nastanila v novo pripravljenem dvorcu. Nad 160.000 ljudi se je zbralo k sprejemu, prišli so meščani in seljaki, uradniki, trgovci in delavec, osveli narodni borce in nežna mladina, v eni želji, da z veličastnim sprejemom dokažejo svojo neomajno ljubezen in zvestobo do kralja in domovine.

Zagreb je doživel slavnost, kakršne še ne pomni, pišejo današnje »Novosti«. Pričakal je Nj. Vel. kralja in kraljico spontano, navdušeno in z za-

nosom, kakršnega je mogel izkazati samo do svojega vladarja, ki je prvič prispel na daljše bvanje v njegovo sredo. Značilen je, da je dogodek v zgodbini naroda, a še posebej v zgodbini Zagreba, žarišču jugoslovenske ideje. V narodu bo ostal neizbrisen spomin na ta veliki dan, ko je prišel v Zagreb njegov vzvrseni Gospodar.

Spontano in odkritega srca je sprejel Zagreb svojega kralja in njegovo vzvrseno družico, Nj. Vel. kraljico Marijo. Samo oni, naglašajo dolje »Novosti«, ki je videl ta zanos na ulicah, kjer sta se pojavila kralj in kraljica, lahko pojni, kako neizrekljiva je ljubezen Zagreba do svojega kralja. Oni nepozabljivi trenutki, ko je narod na ulicah ustavljal kraljev avto in poljubil kralju in kraljici roke, bodo ostali v neizbrisnem spominu suverenov samih.

Zagreb je jasno in odločno spregovoril, zaključujejo »Novosti«, pokazal je vsakomur, da je nepokolebljivo s svojim kraljem ter da je pripravljen žrtvovati vse za preovit, napredek in blagostanje te države. V koliko so sarmozani poedinci sebi drzno prisvajali pravico, goroviti v imenu Zareha in

Hrvatov, so bili včeraj za vedno demantirani pred vsem našim narodom, a še posebej pred njegovim hrvatskim narodom, pa tudi pred vsem svetom. Zagreb je pokazal, kako ljubi to našo, s krvjo in žrtvami ustvarjeno domovino in onega, ki mu je božja previdnost namložila, da jo vodi po srečni poti v božnost.

Pa ne samo Zagreb, tudi ostala hrvatska mesta smatrajo kraljevski poset Zagrebu za posebno odlikovanje. Tekom včerajšnjega in današnjega dne je prejel zagrebški župan nebroj brzjavik iz raznih mest in krajev savske in primorske banovine, v katerih ga naprosojajo, naj bo na najvišjem mestu tolmač veselja in navdušenja vsega hrvatskega dela naroda nad kraljevimi posegom in na sporoči Nj. Vel. kralju in kraljici neomajno udanost in zvestobo. Vse to je pač najlepši dokaz, da vidi vse narod v svojem kralju svojega rešitelja in voditelja, kateremu je hvaljen za modre ukrepe, ki so napravili konec žalostnemu stanju pred 6. januarjem in povedli državo in narod po poti slega v boljšo in srečnejšo bodočnost.

Reševanje francoske vladne krize

Pogajanja Lavalja s političnimi voditelji — Radikalni socialisti zahtevajo ohranitev lajične šole in nadaljevanje Briandove mirovne politike

Pariz, 26. jan. Senator Laval, ki mu je predsednik republike poveril sestavo nove vlade, je včeraj pridel pogajanja s političnimi voditelji. Listi presojajo njegov položaj povsem ugodno ter opozarjajo na to, da uživa v zbornici in v senatu pri vseh strankah velike simpatije in da je pokazal svojo spremnost pri težkih pogajanjih kot delovni minister v kabinetu Tardieuja z rešitvijo gospodarskih problemov, ki so se smatriali za neresljive. Lava nametava se staviti kabinet najširše koncentracije. Kroz žijo že razne ministarske liste, ki pa se morejo smatrati zgolj kot kombinacije, ker vstop radikalov v vlado še ni gotov. Gotovo je, da bo Briand, s katerim je Laval včeraj telefonično govoril, obdržal zunanje ministarstvo.

Pariz, 26. jan. AA Laval je snoči odšel k predsedniku republike Doumergueu in mu poročal o poteku pogajanj za sestavo nove vlade. Ker pogajanja še niso končana, jih bo Laval nadaljevan.

Radikalno socialistična skupina je sprejela resolucijo, v kateri pravi, da bo stranka podpirala vsak poizkus sestaviti vlado resolucijske sprave pod pogojem, da ohrani vladu lajično šolo in nadaljuje mirovno politiko Brianda.

Mirinova skupina je izjavila, da je prispravljena sodelovati z Maginotovo skupino na podlagi resolucije, ki jo je sklenila njena skupina.

Pariz, 26. jan. AA V poučenih krogih trde, da Laval ne bo mogel računati na podporo radikalnih socialistov, ako bodo v vladi istočasno zastopani priatelji Marina Briand je snoči ob pol 11. prispel iz Ženeve v Pariz.

Francosko-jugoslovensko bratstvo

Lepa manifestacija francoskih vojevnikov v Rennesu za prijateljstvo z Jugoslavijo

Pariz, 25. januarja. AA Društvo »Poilus d' Orient« za departement Bele - et - Vilaine je imelo včeraj v Rennesu, svojem središču letno skupščino, ki je predsedoval predsednik društva odvetnik Pardiel. Po končani skupščini je priredilo društvo banket, ki mu je predsedoval zastopnik jugoslovenskega poslanika Milutin Mirković, tajnik poslanstva v Parizu. Banketa se je udeležilo okoli 150 povabljenih oseb, med njimi predsednik renneske občine Lemetre, zastopnik prefekta Rigel, predsednik društva »Poilus d' Orient« v Nantesu Terrier, predsednik jugoslovenskega društva v Nantesu Stevan Vojnović z desecimi člani društva in šef predstiroja Vučetić.

Prvi je povzel besedo g. Pardiel. V svojem pozdravnem govoru je izrekel svoje spoštovanje in zahvalil dr. Spaljkoviću in Mirkoviću za pozornost, ki jo kažeza ob vsaki prički do društva »Poilus d' Orient«, izrekajoč pri tem vsole globoko spoštovanje jugoslovenskemu kralju Aleksandru. Nadalje se je zahvalil v imenu društva jugoslovenski vlad za njen sklep, da se slovenski borcem podari spominska svetinja. Govoril je nato izraziti občudovanje francoskih vojakov srbskemu junashtvu in prijateljstvu ter veličini srbske Golgot, kjer sta kralj Peter in regent Aleksander pokazala, da sta vredna voditelja velikega naroda, ki herojsko in požrtvovano branili svojo svobodo. Ob sklepu svojega govorova je govoril predstavnik prvega in najvišjega člena društva Nj. Vel. kralju Aleksandru.

Nato je govoril prefekt departementa, nato pa predsednik renneske občine Lemetre. Naslednji govor je imel predsednik društva »Pilus d' Orient« Tessier, ki se je zahvalil najprej za pozornost jugosloven-

skemu delegatu, namestniku poslanika Pariza poslaniskemu tajniku Mirkoviću, in se spominjal potovanja članov »Poilus d' Orient« ter njihovega sprejema v Jugoslavijo.

Za njim se je predstavil splošnega društva bivših vojevnikov. Pataile v svojem govoru spominjal prijateljstvo svojih tovarišev do Jugoslovjanov. Tiski jugoslovenske poslanstva Mirković je v svojem govoru izrekal zahvalo celovitnega jugoslovenskega naroda mestu Rennesu in njegovemu prebivalstvu, ki je med vojno izkazal prisršno gostoljubnost srbskim benguncem. Ves jugoslovenski narod, je reklo g. Mirković, je hvaležen francoski nacji za prijateljsko pomoč, ki jo je dobil v enem izmed najtragičnejših trenutkov, ko je Francija, čeprav sama ogrožena od neprijateljev, poslala svoje sinove Jugoslovjanom na pomoč. Tega Jugoslovija ne pozabi, kakor se tudi vidi iz neštete prilik, zlasti pa se je video ob posetu članov Poilus d' Orient v Jugoslaviji in pri odkritju spomenika hvaljenosti v Jugoslaviji.

Po govorih je zavladalo na banketu prijetno razpoloženje med petjem francoskih in jugoslovenskih pesmi.

Ljapčev se vrača razočaran iz Ženeve

Sofija, 25. jan. AA V zvezi z bivanjem predsednika vlade Ljapčeva v Ženevi piše današnji »Dnevnik«, da v parlamentarnih krogih trdijo, da je Ljapčev tako nezadovoljen in razočaran nad rezultati svojih razgovorov v Ženevi. Finančni odbor Društva narodov nikakor ni bil zadovoljen s sedanjim proračunom, finančno in gospodarsko politiko bolgarske vlade.

Bethlen na Dunaju

Dunaj, 26. jan. Snoči ob 9. je prispel na vzhodni kolodvor madžarski ministrski predsednik grof Bethlen. V bivši dvorni žakalnici, ki je bila svečano dekorirana, so ga pozdravili podkancler in zunanjim minister Schober, generalni tajnik v zunanjem ministrstvu, politički podpredsednik in druge osebnosti. Grof Bethlen se je nastanil v madžarskem poslanstvu ter bo stal na Dunaju dva dni.

Gandhi zoper svoboden

New Delhi, 26. jan. AA Angleški podkralj lord Irwin je podpisal odredbo, ki se je njo oprošča kazenski Gandhi in ostalim zaposlenim izstavljenim nacionalknega pokreta. Za isto odredbo je ponovno pripuščeno delovanje indijskega Kongresa, ki bo sedaj lahko proučil Macdonaldovo poročilo o indijski ustavi. Gandhi in tovarisi bodo izpuščeni že danes.

Stavka dijakov v Španiji

Madrid, 26. januarja. Stavka dijakov traja dalje. Ceprav so se zoper pricela predavanja, ie prišlo je majhno število dijakov v predavalnice. Nacionalistični legejonarji so skušali priboriti si vstop v glavno poslopje univerze, po kratkem pretepu pa so se moralni umakniti, nakar so vrata zaprlj. Nekaj dijakov je bilo ranjeno. Stavka stavcev se je razširila. Število stavkočnih stavcev znaša 5000.

Madrid, 25. jan. AA Socijalistična stranka se je sklenila z 258 glasovi proti 38, da se ustvari pri parlamentarnih volitvah 1. marca.

Madrid, 26. jan. AA Po seji ministrskega sveta je izjavil predsednik vlade general Berenguer, da bo preki sod razveljavljen. Izjemni ukrepi ostanejo v veljavi samo v Madridu in Saragossi.

Laskavo priznanje našemu civilnemu letalstvu

Za novo ljubljansko letalo, ki ga je konstruiral ing. Bloudek, vlada tudi v inozemstvu splošno zanimanje

Ljubljana, 26. januarja.

Domača konstrukcija prvega jugoslovenskega civilnega letala »Lojzeta« je vzbudila tudi v inozemstvu veliko pozornost, zlasti pa se za konstrukcijo zanimajo letalski krogi. Ljubljanski Aeroklub je prejel že lani vabilo in prosiše iz raznih držav, naj pošije podrobne podatke o novem ljubljanskem letalu. Aeroklub je se svede rad odzval. Agilni in požrtvovalni tajnik dr. Rape je s pomočjo inž. Kuhlij sestavil podrobna poročila o letalu za vodilni nemški in italijanski letalski reviji »Flugsport« in »Aero« ali »Italijski«. Italijansko glasilo je že v novembri priobčilo poročilo z raznim slike in je v svojem komentarju poudarjalo, da gre za »una molto interessante costruzione«. »Flugsport« je objavil poročilo dr. Rapeta v svoji januarski številki 7. t. m. francoski in angleški listi pa ga bodo še priobčili.

Poročilo je v Nemčiji vzbudilo veliko senzacijo, letalski krogi so se začeli zanimati za letalo in sploh za razvoj letalstva v Jugoslaviji. O tem pričata tudi dve pisimi, ki ju je prejel te dan ljubljanski Aeroklub. Prvo je pisal znani nemški bivši vojni letalec nadporočnik v pok. Bloedhorn, ki je sedaj uslužben na letališču v Tempelhofer pri Berlinu, drugo je pa poslal »Deutsche Luftfahrt - Verband«. Bloedhornovo pismo se glasi:

»V »Flugsport« z dne 7. januarja sem čital opis vašega novega letala »Lojzeta« s Čairus Mk II 80 HP. V berlinskih letalskih sportnih krogih vlada za letalo splošno zanimanje. Ker dosedaj še ni bilo mogoče dobiti natančnejših podatkov z orientirane strani, vas prosimo, da nam, če je mogoče,

pošlite prospekt, iz katerih so razvidne konstrukcijske podrobnosti, gospodarnost in cena. Ker bi hoteli pod gotovimi pogoji v sportne svrhe kupiti tako letalo, prosimo tudi za podatke glede dobave in plačilnih pogojev. Podatki o popolni sposobnosti letala (looping naprej, prevrat preko kril) tudi še niso znani.«

V prepričanju, da bi bilo vam in splošnim sportnim interesom ustrezeno, če bi bilo letalo splošno znano, ne dvomimo, da bo prošnji ustrezeno. Če bi tozadevnih predstav ne imeli na razpolago, bi vam bil zelo hvaljen, če bi moje pismo oddali na pristojno mesto.«

Pismo je pač laskavo priznanje naši civilni avijatiki in njenemu konstrukterju.

Da pa vlada v inozemstvu res zanimanje za razvoj našega letalstva, je razvidno iz drugega pisma DLV., v katerem uprava nemškega letalskega udruženja odgovarja na pismo ljubljanskega Aerokluba, v katerem je ta prosil za dostavljanje propagandnega materiala za letalstvo. DLV. je odgovoril, da prav rad posodi gradivo, zlasti pa slike in filme proti neznamni odškodnosti. Ljubljanski Aeroklub bo namreč sedaj vsak mesec priredil propaganda predavanja o letalstvu, izpopolnjena s sklopitičnimi slikami in filmi.

V odgovoru na dopis Aerokluba prosi DLV., naj bi ji poslali slike iz letalskega življenja Jugoslavije, posnetke naših letal in tipov ter razne druge podrobnosti. Državni minister a. d. Dominicus bo imel namreč v kratkem v Berlinu predavanje o letalstvu, izpopolnjena s sklopitičnimi slikami in filmi.

V odgovoru na dopis Aerokluba prosi

DLV., naj bi ji poslali slike iz letalskega življenja Jugoslavije, posnetke naših letal

in tipov ter razne druge podrobnosti. Državni minister a. d. Dominicus bo imel

namreč v kratkem v Berlinu predavanje o

letalstvu, izpopolnjena s sklopitičnimi

slikami in filmi.

Bo že tak. Zopet je bila nedelja povedati je treba. To se pravi, včeraj je bil zoper dan, ki ga ne moremo nikam uvrstiti — nedelja — ko niktar ne vemo, kaj početi, vsaj ničesar pametnega ne, sicer, ni tudi drugi dan boljše, ampak tisti dnevi več niso paradič kot je nedelja, ki zasluži vsak ponedelejek nekaj briških besed in gremkih spominov.

Zadnja čas je pričelo vse šepati, vse je pokvarjeno in na glavi. To velja v prvi vrsti za vreme. Kdor je niral včeraj ne joga dne, mu je najbrž znano, kakšno vreme je bilo včeraj, sicer pa tudi lahko danes izve, če ga kaj takega zanima. Morada se pravi takemu vremenu tudi babje leto, človek je res v zadrigi za primeren izraz, zlasti še, če ní slavist ali jezičnik, slavisti pa tudi nočeo izdati svojega jezikovnega bogastva — se pravi, če jih vreme sploh kaj briga in takšne mokre nedelje kot nas. Sicer so res zdaj takšni časi, vreme in vse skupaj, da slovena več ne briže niti tisto, kar ga ne sme. Torej, vzhodljivo je treba začeti, pa je še kaj takšnega težko v ponedelejek.

Pa kaj bi se ceneriti, saj je predpust in pomlad se nam že ponuja povrh vsega dobroga. Prešernu se je zdel predpust čas prenesti, ker je bil pač pesnik (Prešeren, ne predpust!), morda je res predpust nekaj takšnega, nam se tudi zdaj marsikazazdi, četudi nismo pesniki, pa žal ne smemo vsega na glas povedati, mislimo si pa vseeno po tistem. No, ker je pa danes ponedelejek, nam pride seve marsikazai na misel, kdo bi nam to zameril. N. pr. pravkar se je perešu zazdeli napisati nekaj predpustnega, pa si je premisliš, ker je donedan tako, da se človek še v predpustu lahko zameri, res je tako žalostno na svetu, četudi je treba preznati, da je predpust vse leto in šem na pretek vsepovsod. Zato je tudi najbolje pisati le o vremenu, ne o semah.

Ljubljana se je že navsegodaj kopala ne v zlatih solnčnih žarkih, temveč v blagih roščicah in pomladne sapice so jo božale. Ceste so se bleščale kot srebro ali vsaj kot bi jih z mlekom pol. Za pesniška srca motivov vedno dovolj je lahko teolažimo, da se ne bo ljubljana tem svojim krasotam nikdar odrekla, nikomur se ni treba dati, da bodo se kdaj ceste izpremenile. — Da, tako lepo je bilo, oči se niso mogle dovolj napasti, pa so se zato čevljii in skoraj tem bolj. Ljudi je bilo dovolj zunaj, prenaseli so dežnike, ker pač niso imeli drugega opravka. Nekateri so se vozili semtertja s tramvajem, saj veste, zda nimajo vrtljakov, ne gugalnic, bese zabave pa ne morejo živeti. Skromna zabava je to, se vam zdi, boljše pa je še vedno voziti se s tramvajem (če ima človek dobre živec) kot pa le zdehati pred pošto ter čakati na avtomobilski tuš (ne godba, temveč bladilna kopel). Sicer pa, če si človek ogleda Ljubljancane pobliže, opazi le, da so zaspani, glav si pa ne belijo gotovo z nicaemer, nici jih ne skrbijo in ne boli in nici se jim ne ljubi. Seveda, ob nedeljah hodijo v cerkev, nekateri v kino in gostilne, če jih je sreča kolidačna mila, ali pa v kavarne. Toda le iz navade, povsod se jum dremuje, ne govorje skoraj niti in tudi ne skrije in ne vidiš niti. Zato pa ni bilo tudi v tem pogledu včeraj v Ljubljani niti drogače kot druge nedelje ali navadne dni.

Precej se jih je dopoldne, nekej pa ves dan, tudi klatilo po promenadi. S težavo so vlačili za seboj noge, težko je reči, od koder toliko vitezov klavernih postav, vsak mora postati žalosten, ko gleda takšno zaljuno procesijo in če pomici, kako je vedno bolj fletno na svetu ter je zdaj že pomlad — nato sledita pa z devetimi vred takoj

Sokolski dom v Šiški

Na včerajnjem občnem zboru je društvo za zgradbo Sokolskega doma sklenilo zgraditi dom.

Ljubljana, 26. januarja.

Društvo za zgradbo Sokolskega doma v Šiški je imelo včeraj XX. redni občni zbor v dvorani hotela »Bellevue«. Občni zbor je otvoril predsednik br. Dolinšek. Po ugodnih formalnostih je pozdravil župnika starosta br. dr. Pipenbacherja, starosta Sokola Ljubljana — Šiška br. Zakotnikja, zastopnika napr. časopisa in ostale članstvo.

Iz poročila br. predsednika posnemamo, da je bilo društveno delovanje zelo plodno. V dobi 20 letnega obstoja je po velikih težavah in ovirah prišlo društvo do svojega končnega cilja — postaviti v Šiški prepotrebni Sokolski dom. Državna ina danes letno telovadische v izmeri ca. 5000 m² brez najmanjšega dolga. Izdelani so tudi načrti, ki bodo tudi predloženi župi v odobravaju, nakar se bo pričelo takoj s posnemam, da sta podala še gospodar br. Mrak in knjigovodja br. Kogovsek Franjo, nakar je bila na predlog revizorja br. Oblak pododeljena odbor, posebej pa se bratu blagajniku razrešenica, med soglasnim odobravanjem članstva.

Na predlog br. Pirkoviča sta bili med viharnim navdušenjem odposlani udanostni br. Božičevič, dr. Vinko Alešandru in m. n. predsedniku generalu Živkoviću.

Pri volitvah novega odbora je bila sočasno potrjena in odobrena kandidatura lista, ki jo je predlagal prejšnji odbor. Za predsednika je bil ponovno izvoljen br. Dolinšek, podpredsednika br. Oblak, dalmatika občnega odbora, načelnika revizorja, gradbenega odbora pa bodo tvorili br. Dedeck, Angej Battelino, Sepin in Jakob Jesih.

Pri volitvah so uspele vse zelo dobro in je bila društvena blagajna zadovoljna. Elektročna zadruga v Šiški je naslovila po 800 Din zgradbo in Sokolu, za kar je izrekla državno poročilo o bodoči zgradbi Sokolskega doma.

Odbor je napravil razne stavbnike za načrte Sokola doma, kateri je natančno proučil in jih tudi predložil župi v odobritve.

Br. ing. Poženel je priporočil načrt br.

Sepina z nekatерimi izprenembami. Dalje

je bila društvena blagajna zadovoljna.

Elektrica Šiška je naslovila po 800 Din zgradbo in Sokolu, za kar je izrekla državno poročilo o bodoči zgradbi Sokolskega doma.

Odbor je napravil razne stavbnike za načrte Sokola doma, kateri je natančno proučil in jih tudi predložil župi v odobritve.

Br. ing. Poženel je priporočil načrt br.

Sepina z nekatерimi izprenembami. Dalje

je bila društvena blagajna zadovoljna.

Elektrica Šiška je naslovila po 800 Din zgradbo in Sokolu, za kar je izrekla državno poročilo o bodoči zgradbi Sokolskega doma.

Odbor je napravil razne stavbnike za načrte Sokola doma, kateri je natančno proučil in jih tudi predložil župi v odobritve.

Br. ing. Poženel je priporočil načrt br.

Sepina z nekatерimi izprenembami. Dalje

je bila društvena blagajna zadovoljna.

Elektrica Šiška je naslovila po 800 Din zgradbo in Sokolu, za kar je izrekla državno poročilo o bodoči zgradbi Sokolskega doma.

Odbor je napravil razne stavbnike za načrte Sokola doma, kateri je natančno proučil in jih tudi predložil župi v odobritve.

Br. ing. Poženel je priporočil načrt br.

Sepina z nekatерimi izprenembami. Dalje

je bila društvena blagajna zadovoljna.

Elektrica Šiška je naslovila po 800 Din zgradbo in Sokolu, za kar je izrekla državno poročilo o bodoči zgradbi Sokolskega doma.

Odbor je napravil razne stavbnike za načrte Sokola doma, kateri je natančno proučil in jih tudi predložil župi v odobritve.

Br. ing. Poženel je priporočil načrt br.

Sepina z nekatерimi izprenembami. Dalje

je bila društvena blagajna zadovoljna.

Elektrica Šiška je naslovila po 800 Din zgradbo in Sokolu, za kar je izrekla državno poročilo o bodoči zgradbi Sokolskega doma.

Odbor je napravil razne stavbnike za načrte Sokola doma, kateri je natančno proučil in jih tudi predložil župi v odobritve.

Br. ing. Poženel je priporočil načrt br.

Sepina z nekatерimi izprenembami. Dalje

je bila društvena blagajna zadovoljna.

Elektrica Šiška je naslovila po 800 Din zgradbo in Sokolu, za kar je izrekla državno poročilo o bodoči zgradbi Sokolskega doma.

Odbor je napravil razne stavbnike za načrte Sokola doma, kateri je natančno proučil in jih tudi predložil župi v odobritve.

Br. ing. Poženel je priporočil načrt br.

Sepina z nekatерimi izprenembami. Dalje

je bila društvena blagajna zadovoljna.

Elektrica Šiška je naslovila po 800 Din zgradbo in Sokolu, za kar je izrekla državno poročilo o bodoči zgradbi Sokolskega doma.

Odbor je napravil razne stavbnike za načrte Sokola doma, kateri je natančno proučil in jih tudi predložil župi v odobritve.

Br. ing. Poženel je priporočil načrt br.

Sepina z nekatерimi izprenembami. Dalje

je bila društvena blagajna zadovoljna.

Elektrica Šiška je naslovila po 800 Din zgradbo in Sokolu, za kar je izrekla državno poročilo o bodoči zgradbi Sokolskega doma.

Odbor je napravil razne stavbnike za načrte Sokola doma, kateri je natančno proučil in jih tudi predložil župi v odobritve.

Br. ing. Poženel je priporočil načrt br.

Sepina z nekatерimi izprenembami. Dalje

je bila društvena blagajna zadovoljna.

Elektrica Šiška je naslovila po 800 Din zgradbo in Sokolu, za kar je izrekla državno poročilo o bodoči zgradbi Sokolskega doma.

Odbor je napravil razne stavbnike za načrte Sokola doma, kateri je natančno proučil in jih tudi predložil župi v odobritve.

Br. ing. Poženel je priporočil načrt br.

Sepina z nekatерimi izprenembami. Dalje

je bila društvena blagajna zadovoljna.

Elektrica Šiška je naslovila po 800 Din zgradbo in Sokolu

G. G. Morris.

Vroča kri

Roman.

Ne da bi Georgia več ne ljubila. Ljubila ga je še ali morda — lahko ga je trela. Sicer pa o ljubezni sploh nikoli ni bilo govorov. Ljubljene? O ne! Nikoli! Prej usmiljenje nego ljubezen... Ah, kje je bil Mihail? Režeči se, zadovoljni, brezkrbni Mihail?

Nekaj dni je razmisljal o svoji živiti, o svojem življenju in o sebi vobče; in prišla je k zaključku, da nenoživljenje nima nobenega pomena. En težak dan je sledil drugemu: v posteljo, v gledališče in zopet v posteljo; v gledališče in zopet v posteljo; opoldne je bilo treba v načrti naglici obebovati, potem pa srušnili v globoko dekoltnano, lesketajočo se obledo, ki se ji je zdela pri prvem pomerjanju tako krasna, sedla pred majčkeno ogledalce, si počesala lase s čela nazaj, jih pridržala z okroglim glavnikom, si namazala obraz in vrat energično z Goldkremlom in mislila ves čas samo na eno: na nizko pripravljeno posteljo, na kateri bi se mogla udobno zlekiniti in trdno zaspasti. Zdaj ji je bilo že vseeno, ali je stala postelja v zakotnem hotelu ali v rodbinskom spalnem vagonu.

Buster in Queenie sta bila njeni stalni, zvesti spremiljevalci. Enkrat v tednu je moral oba kopati. V muckini beli dlaki se je ujel ves prah in Zelde ni imela nikjer obstanka, dokler mucka ni bila lepo osnažena. Mucka ni mogla trpeti tega umivanja, praskala je in se branila; Buster sicer tudi ni bil posebno navdušen za proceduro z gobo in milom, toda prenašal jo je potrežljivo, ker je vedel, da je gospodarica po vsakem kopanj z njim skakala in plesala. Zvestoba in udanost prijaznega psiščka sta ganila Zelde često do solz. Buster je zelo dobro poznal njen razpoloženje, bil je zasan, če je bila ona zasprena, obenem z njim ga je vedno mikalo skakati in po cele ure je znal ležati molče in nepremično pri nji v postelji in bedeti, kadar je ona spala.

Nekoč, ko je prišel George hudo na treskan pozno ponoči domov, se je v temi spotaknil ob psa, potem je pa srdat zaklel in ga brčnil. Zelde je planila iz postelje in stopila vsa besna pred svojega moža.

— Ne drži se su-va-ti te-ga psa! je zaškrpala z zobmi.

George je njen srditi glas ospurnil, Debelo jo je pogledal in prvi hip sploh ni mogel spraviti iz sebe nobenega glasu. S hodnika je obsevala luč, mjen blede, mrki obraz, njeni razpušcene lasi in dolgo, belo nočno haljo.

— No, n-da, ha — je zagodnjal in poskusil stopiti mimo nje na hodnik, da bi ugasnil luč, toda Zelde ga je zgrabil ka komolec in ga zadržala.

— Slišiš, kaj pravim?

Sama se je ustrašila svoje razjarjenosti. V takih trenutkih besnosti ljudje more.

— Seveda, seveda te slišim. Kaj te pa grize, Zelde? Ob psa sem se spoknil, to je vse; v temi ga nisem mogel videti...

— Če mi se kdaj brčneš tega psa ali če se drzneš udariti ga, te zapustum

in nikoli več me ne boš videl. — Njen glas je bil miren in ledeni, in osuplost, s katero je buljil v njo, je pričala, da je neno grožnjo dobro razumel.

Buster je bil edino bitje v njenem življenju, ki ji je lajšalo brido usodo, je pomislia večkrat. George je bil tu pa tam še kratkočasni tovariš iz prejšnjega poletja. Znal je biti dovitpen, uganjal razne vragoljite in jo zabaviti tako, da se je do solz nasmejala. To je bil George, ki ga je ljubila, George, s katerim se je hotela poročiti. Bilo je že zelo prijetno, če je nežno in ljubeče objel in jo v odkriti pomirnosti zagotovljal, da je samo ona prinesla luč v njegovo življenje. V družbi zakoncev Hayden, Vana ali kateregakoli člena verjetne skupine je pa bil za njo izgubljen. V takih primerih se ni znal nikoli premagati; noč za nočjo je ostajal s tovariši v veseli družbi, ona je pa moralova v pustu hotelsko sobo, kjer sta jo čakala Buster in Queenie. Čez eno, često pa tudi še čez dve ali celo tri ure je je zdravilo in sna kričanje:

— Halo, Zel! Kaj že spiš, srček? — Potem je tipal v temi po njeni roki in jo poljubil skozi nočno srajco na ramo. Ona je pa ležala kakor da trdno spi in mu ni hotela odgovoriti. Smrdel je vedno po tobaku in njegova sapa je bila vroča od alkohola.

Zelda je bila neprestano v skrbeh, kakšne bodo posledice Georgove zapravljivosti. Na varčevanje še misliti ni hotel. Denar mu je tekel skozi prste liki voda. Če ga je kaj imel, je igral gospoda in ga je širokogrudno razmetaval, če ga pa ni imel, je bil potri, nervozen in obupan. Če mu Zelda ni bila neprestano za petami, se je udajal hazzardiranju; vedela je, da je delal to, čeprav ji je neprestano zatrjeval, da nikoč več ne prime v roke kart; lagal je neprestano. Včasi je dobil, večinoma so ga pa obrali do zadnjega beliča. V takih primerih ni imel niti pojma, kje je ostal njegov denar. Zvečer, predno je Šel spat, je stresel iz žepa na mizo nekaj bankovcev, zlatnikov in drobiža. Ko je Zelda zjutraj vstala, da bi gnala mačko in psa na izprehod, je videla denar na mizi. Vedela je pa, da ga bo zvečer že pogнал.

Vedela je bolje od njega, kje zapravlja denar. Ona je bla varčna, omejevala se je na skromno zakusko za zajtrk, dočim je hotel imeti George vedno obilo mesa in krompirja; kvečenju četrtnina izdatkov je šla na njen račun, pri tem je pa moralna mirno gledati, kako daje mož natakarici pretirano visoko napitino. Okrog božiča, ko so bili v Spomani, je bil George dolžan večje zneske skoraj vsem članom igralske družine.

— Ah, bože moj, Zel, nikt si ne beli zaradi tega glave. Pri komedijskih dogovorih niso nič posebnega. Če bom kaj imel, dobe svoj denar nazaj, to vsi dobri vedo... Povej mi, Zel, ali nisi morila misila, da se kopljem v bogastvu? Ali te ni morda pripravila ta vera do tega, da si me vzela?

To je bila seveda šala, hotel jo je dražiti, toda Zelde se je pozneje vprašala, kaj naj bi bila odgovorila, če bi bila prisiljena govoriti resnico.

Pristopajte k Vodnikovi družbi!

Sam se je ustrašila svoje razjarjenosti. V takih trenutkih besnosti ljudje more.

— Seveda, seveda te slišim. Kaj te pa grize, Zelde? Ob psa sem se spoknil, to je vse; v temi ga nisem mogel videti...

— Če mi se kdaj brčneš tega psa ali če se drzneš udariti ga, te zapustum

in nikoli več me ne boš videl. — Njen glas je bil miren in ledeni, in osuplost, s katero je buljil v njo, je pričala, da je neno grožnjo dobro razumel.

Buster je bil edino bitje v njenem življenju, ki ji je lajšalo brido usodo, je pomislia večkrat. George je bil tu pa tam še kratkočasni tovariš iz prejšnjega poletja. Znal je biti dovitpen, uganjal razne vragoljite in jo zabaviti tako, da se je do solz nasmejala. To je bil George, ki ga je ljubila, George, s katerim se je hotela poročiti. Bilo je že zelo prijetno, če je nežno in ljubeče objel in jo v odkriti pomirnosti zagotovljal, da je samo ona prinesla luč v njegovo življenje. V družbi zakoncev Hayden, Vana ali kateregakoli člena verjetne skupine je pa bil za njo izgubljen. V takih primerih se ni znal nikoli premagati; noč za nočjo je ostajal s tovariši v veseli družbi, ona je pa moralova v pustu hotelsko sobo, kjer sta jo čakala Buster in Queenie. Čez eno, često pa tudi še čez dve ali celo tri ure je je zdravilo in sna kričanje:

— Halo, Zel! Kaj že spiš, srček? — Potem je tipal v temi po njeni roki in jo poljubil skozi nočno srajco na ramo. Ona je pa ležala kakor da trdno spi in mu ni hotela odgovoriti. Smrdel je vedno po tobaku in njegova sapa je bila vroča od alkohola.

Zelda je bila neprestano v skrbeh, kakšne bodo posledice Georgove zapravljivosti. Na varčevanje še misliti ni hotel. Denar mu je tekel skozi prste liki voda. Če ga je kaj imel, je igral gospoda in ga je širokogrudno razmetaval, če ga pa ni imel, je bil potri, nervozen in obupan. Če mu Zelda ni bila neprestano za petami, se je udajal hazzardiranju; vedela je, da je delal to, čeprav ji je neprestano zatrjeval, da nikoč več ne prime v roke kart; lagal je neprestano. Včasi je dobil, večinoma so ga pa obrali do zadnjega beliča. V takih primerih ni imel niti pojma, kje je ostal njegov denar. Zvečer, predno je Šel spat, je stresel iz žepa na mizo nekaj bankovcev, zlatnikov in drobiža. Ko je Zelda zjutraj vstala, da bi gnala mačko in psa na izprehod, je videla denar na mizi. Vedela je pa, da ga bo zvečer že pognal.

Vedela je bolje od njega, kje zapravlja denar. Ona je bla varčna, omejevala se je na skromno zakusko za zajtrk, dočim je hotel imeti George vedno obilo mesa in krompirja; kvečenju četrtnina izdatkov je šla na njen račun, pri tem je pa moralna mirno gledati, kako daje mož natakarici pretirano visoko napitino. Okrog božiča, ko so bili v Spomani, je bil George dolžan večje zneske skoraj vsem članom igralske družine.

— Ah, bože moj, Zel, nikt si ne beli zaradi tega glave. Pri komedijskih dogovorih niso nič posebnega. Če bom kaj imel, dobe svoj denar nazaj, to vsi dobri vedo... Povej mi, Zel, ali nisi morila misila, da se kopljem v bogastvu? Ali te ni morda pripravila ta vera do tega, da si me vzela?

To je bila seveda šala, hotel jo je dražiti, toda Zelde se je pozneje vprašala, kaj naj bi bila odgovorila, če bi bila prisiljena govoriti resnico.

Pristopajte k Vodnikovi družbi!

Sam se je ustrašila svoje razjarjenosti. V takih trenutkih besnosti ljudje more.

— Seveda, seveda te slišim. Kaj te pa grize, Zelde? Ob psa sem se spoknil, to je vse; v temi ga nisem mogel videti...

— Če mi se kdaj brčneš tega psa ali če se drzneš udariti ga, te zapustum

in nikoli več me ne boš videl. — Njen glas je bil miren in ledeni, in osuplost, s katero je buljil v njo, je pričala, da je neno grožnjo dobro razumel.

Buster je bil edino bitje v njenem življenju, ki ji je lajšalo brido usodo, je pomislia večkrat. George je bil tu pa tam še kratkočasni tovariš iz prejšnjega poletja. Znal je biti dovitpen, uganjal razne vragoljite in jo zabaviti tako, da se je do solz nasmejala. To je bil George, ki ga je ljubila, George, s katerim se je hotela poročiti. Bilo je že zelo prijetno, če je nežno in ljubeče objel in jo v odkriti pomirnosti zagotovljal, da je samo ona prinesla luč v njegovo življenje. V družbi zakoncev Hayden, Vana ali kateregakoli člena verjetne skupine je pa bil za njo izgubljen. V takih primerih se ni znal nikoli premagati; noč za nočjo je ostajal s tovariši v veseli družbi, ona je pa moralova v pustu hotelsko sobo, kjer sta jo čakala Buster in Queenie. Čez eno, često pa tudi še čez dve ali celo tri ure je je zdravilo in sna kričanje:

— Halo, Zel! Kaj že spiš, srček? — Potem je tipal v temi po njeni roki in jo poljubil skozi nočno srajco na ramo. Ona je pa ležala kakor da trdno spi in mu ni hotela odgovoriti. Smrdel je vedno po tobaku in njegova sapa je bila vroča od alkohola.

Zelda je bila neprestano v skrbeh, kakšne bodo posledice Georgove zapravljivosti. Na varčevanje še misliti ni hotel. Denar mu je tekel skozi prste liki voda. Če ga je kaj imel, je igral gospoda in ga je širokogrudno razmetaval, če ga pa ni imel, je bil potri, nervozen in obupan. Če mu Zelda ni bila neprestano za petami, se je udajal hazzardiranju; vedela je, da je delal to, čeprav ji je neprestano zatrjeval, da nikoč več ne prime v roke kart; lagal je neprestano. Včasi je dobil, večinoma so ga pa obrali do zadnjega beliča. V takih primerih ni imel niti pojma, kje je ostal njegov denar. Zvečer, predno je Šel spat, je stresel iz žepa na mizo nekaj bankovcev, zlatnikov in drobiža. Ko je Zelda zjutraj vstala, da bi gnala mačko in psa na izprehod, je videla denar na mizi. Vedela je pa, da ga bo zvečer že pognal.

Vedela je bolje od njega, kje zapravlja denar. Ona je bla varčna, omejevala se je na skromno zakusko za zajtrk, dočim je hotel imeti George vedno obilo mesa in krompirja; kvečenju četrtnina izdatkov je šla na njen račun, pri tem je pa moralna mirno gledati, kako daje mož natakarici pretirano visoko napitino. Okrog božiča, ko so bili v Spomani, je bil George dolžan večje zneske skoraj vsem članom igralske družine.

— Ah, bože moj, Zel, nikt si ne beli zaradi tega glave. Pri komedijskih dogovorih niso nič posebnega. Če bom kaj imel, dobe svoj denar nazaj, to vsi dobri vedo... Povej mi, Zel, ali nisi morila misila, da se kopljem v bogastvu? Ali te ni morda pripravila ta vera do tega, da si me vzela?

To je bila seveda šala, hotel jo je dražiti, toda Zelde se je pozneje vprašala, kaj naj bi bila odgovorila, če bi bila prisiljena govoriti resnico.

Pristopajte k Vodnikovi družbi!

Sam se je ustrašila svoje razjarjenosti. V takih trenutkih besnosti ljudje more.

— Seveda, seveda te slišim. Kaj te pa grize, Zelde? Ob psa sem se spoknil, to je vse; v temi ga nisem mogel videti...

— Če mi se kdaj brčneš tega psa ali če se drzneš udariti ga, te zapustum

in nikoli več me ne boš videl. — Njen glas je bil miren in ledeni, in osuplost, s katero je buljil v njo, je pričala, da je neno grožnjo dobro razumel.

Buster je bil edino bitje v njenem življenju, ki ji je lajšalo brido usodo, je pomislia večkrat. George je bil tu pa tam še kratkočasni tovariš iz prejšnjega poletja. Znal je biti dovitpen, uganjal razne vragoljite in jo zabaviti tako, da se je do solz nasmejala. To je bil George, ki ga je ljubila, George, s katerim se je hotela poročiti. Bilo je že zelo prijetno, če je nežno in ljubeče objel in jo v odkriti pomirnosti zagotovljal, da je samo ona prinesla luč v njegovo življenje. V družbi zakoncev Hayden, Vana ali kateregakoli člena verjetne skupine je pa bil za njo izgubljen. V takih primerih se ni znal nikoli premagati; noč za nočjo je ostajal s tovariši v veseli družbi, ona je pa moralova v pustu hotelsko sobo, kjer sta jo čakala Buster in Queenie. Čez eno, često pa tudi še čez dve ali celo tri ure je je zdravilo in sna kričanje:

— Halo, Zel! Kaj že spiš, srček? — Potem je tipal v temi po njeni roki in jo poljubil skozi nočno srajco na ramo. Ona je pa ležala kakor da trdno spi in mu ni hotela odgovoriti. Smrdel je vedno po tobaku in njegova sapa je bila vroča od alkohola.

Zelda je bila neprestano v skrbeh, kakšne bodo posledice Georgove zapravljivosti. Na varčevanje še misliti ni hotel. Denar mu je tekel skozi prste liki voda. Če ga je kaj imel, je igral gospoda in ga je širokogrudno razmetaval, če ga pa ni imel, je bil potri, nervozen in obupan. Če mu Zelda ni bila neprestano za petami, se je udajal hazzardiranju; vedela je, da je delal to, čeprav ji je neprestano zatrjeval, da nikoč več ne prime v roke kart; lagal je neprestano. Včasi je dobil, večinoma so ga pa obrali do zadnjega beliča. V takih primerih ni imel niti pojma, kje je ostal njegov denar. Zvečer, predno je Šel spat, je stresel iz žepa na mizo nekaj bankovcev, zlatnikov in drobiža. Ko je Zelda zjutraj vstala, da bi gnala mačko in psa na izprehod, je videla denar na mizi. Vedela je pa, da ga bo zvečer že pognal.

Vedela je bolje od njega, kje zapravlja denar. Ona je bla varčna, omejevala se je na skromno zakusko za zajtrk, dočim je hotel imeti George vedno obilo mesa in krompirja; kvečenju četrtnina izdatkov je šla na njen račun, pri tem je pa moralna mirno gledati, kako daje mož natakarici pretirano visoko napitino. Okrog božiča, ko so bili v Spomani, je bil George dolžan večje zneske skoraj vsem članom igralske družine.

— Ah, bože moj, Zel, nikt si ne beli zaradi tega glave. Pri komedijskih dogovorih niso nič posebnega. Če bom kaj imel, dobe svoj denar nazaj, to vsi dobri vedo... Povej mi, Zel, ali nisi morila misila, da se kopljem v bogastvu? Ali te ni morda pripravila ta vera do tega, da si me vzela?

To je bila seveda šala, hotel jo je dražiti, toda Zelde se je pozneje vprašala, kaj naj bi bila odgovorila, če bi bila prisiljena govoriti resnico.

Pristopajte k Vodnikovi družbi!

Sam se je ustrašila svoje razjarjenosti. V takih trenutkih besnosti